

Introduksjon til Ahmadiyya og plikter knyttet til medlemskap

Ahmadiyya er ingen politisk eller verdslig bevegelse, ettersom dens fundament ene og alene foreligger på et religiøst prinsipp basert på profetdømme, *Minhaj-e-Nabuwat*. Dens eneste hensikt er å skjenke religiøs veiledning til menneskeheten og dermed etablere fred på jord.

وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

"Og (Han vil også oppreise Sitt sendebud) blant andre av dem som ennå ikke har sluttet seg til dem, og Han er den Allmektige, den Allvise." (62:4)

Dette verset illustrer den bakenforliggende hensikten bak den utlovede Messias^{as} sin komme og grunnleggelsen av Ahmadiyya-bevegelsen.

Viktigheten med menighetens grunnleggelse

Hensikten med den utlovede Messias^{as} sin ankomst var allerede forskrevet i åpenbaringer mottatt av hellige skikkelser om en verdensomfattende bevegelse. Det var derfor nødvendig med en menighet som ville være villig til å ofre sin eiendom og tid for den sanne religion og for dens opprettholdelse til Dommens dag. Dette var allerede forskrevet i åpenbaringene.

Det hellige Profeten^{saw} sa: *"En menighet vil kjempe i Hindustan, og de vil være med Mahdi, hvis navn vil være Ahmad."* (Al-Najm Al-Saqib, del 2, s. 134) I en annen hadith er det forskrevet at: *"Hvis troen farer til stjernen Suraiyya vil en mann eller et folk fra persisk herkomst bringe den tilbake."* Det var derfor viktig i forhold til denne åpenbaringen at den utlovede Messias^{as} fullførte dette oppdraget ved å etablere en menighet som kunne viderebringe budskapet selv etter hans bortgang. Menigheten ble grunnlagt den 12. januar i 1889, basert på de ti betingelsene for Bai'at. Han ga noen råd til menigheten:

"Gud har henvendt seg til meg og bedt meg om å informere menigheten om at de som har akseptert troen har godtatt en tro uten like; en tro som er fri for hykleri og feighet. Deres tro er ikke blottet for lydighet; slike vil være blant Guds elskede folk fordi de trår på sannhetens vei." (Testamentet, Rohani Khazain, vol. 20, s. 309)

"Drep ikke sannheten med deres urettferdige handlinger. Aksepter sannheten selv om det er et barn om uttaler den, og hvis dere finner sannheten hos deres rival så forlat deres stahet. Hold fast ved sannheten og avgi kun sanne vitnesbyrd."

"Det som forhindrer deg i rette deg mot sannheten er sannelig en avgud. Avgi sanne vitnesbyrd, selv om de måtte være mot din egen far, bror eller nær venn. La aldri deres fiendskap mot noen lede dere vekk fra rettferdigheten. Løs opp deres forhold som er basert på gjensidig grådighet, hat og sjalusi, og foren dere med hverandre."

"Søk etter sannheten for Han ser hva som skjuler seg i deres hjerter." (Azalah Awham, Rohani Khazain, vol. 3, s. 50)

"Å, dere folk som anser dere som en del av min menighet, dere vil kun bli ansett for å være min menighet i himmelen hvis dere trår på gudfrytighetens vei. Dere må derfor utføre deres fem daglige bønner med den ytterste frykt og tilstedeværelse som om dere kunne ane Gud foran dere. Dere må sannelig faste for Guds skyld, betale deres Zakat, og utføre Hadj hvis dere har blitt pålagt det og dere ikke opplever noen hindringer i dette henseende. Forkjønn alle gode gjerninger og fordøm de onde, og husk at ingen gjerning vil bli akseptert av Gud så lenge den ikke blir utført med gudfryktighet." (Noas ark, Rohani Khazain, vol. 19, s. 15)

"Jeg vil råde mengihten min til å avholde seg fra arroganse, ettersom slike holdninger har blitt sterkt fordømt og avskydd av vår Herre, men du vil kanskje likevel ikke forstå hva arroganse er, så forstå det jeg sier, ettersom jeg snakke med Guds Ånd. Ethvert menneske som ser ned på sin bror fordi han anser seg selv for å være mer lærd, mer vis eller mer kreativ er sannelig en arrogant person. Han anser ikke Gud for å være kilden til all kunnskap og lærdom, og tilskriver seg selv derfor høyrestående kvaliteter. På lik linje vil en mann som ser ned på sin bror på grunn av sin rikdom, berømmelse og ære, være et arrogant menneske, ettersom han ikke innser at det er Gud som har skjenket han ære og berømmelse. På lik linje kan man kalle en person arrogant hvis vedkommende gjør narr av eller er sarkastisk overfor noen på grunn av sin fysiske helse, skjønnhet og ynde, sine evner og styrke." (Nazool-e-Massih, Rohani Khazain, vol. 18, s. 402)

"Jeg taler sant når jeg sier at mistro og upålitelighet er en ond holdning som tilintetgjør menneskets tro, fordi den leder vekk fra sannhet og rettferd, og gjør en venn om til fiende. For å oppnå perfektjonen til de sanndru er det viktig å avholde seg fra mistro, og hvis man opplever å tenke negativt om en annen person er det viktig at man ber om tilgivelse og ber til Gud for å unngå overtredelser og de onde konsekvensene som følger med. Dette er virkelig en farlig sykdom som han ta livet av mennekser." (Malfoozat, vol. 1, s. 372)

De overnevnte rådene er ment for å være en veiledning slik at vi kan bli nyttige medlemmer av menigheten.

Menighetens virkelige senter og grunnleggelsen av Rabwah

Qadian er en landsby i det indiske diskriktet Gurdaspur. Den anses for å være Ahmadiyya muslimesenes hovedkvarter. I forkant av den utlovede Messias^{as} sin ankomsst var det veldig få som hadde kunnskap om Qadian. Takket være den utlovede Messias^{as} har denne landsbyen fått internasjonal anerkjennelse, slik at åpenbringen "يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مِنَ كُلِّ مَكَامٍ" har gått i oppfyllelse. Årelig blir det avholdt konferanse i Qadian i form av Jalsa Salana. Et stort antall mennesker ankommer fra de ulike byene i India samtidig som folk fra andre land kommer for å delta i konferansen. De besøker hellige steder for å øke sin åndelighet. Blant disse hellige stedene er

den Hellige Gravlunden der vår grunnlegger, den utlovede Messias^{as} er gravlagt. I tillegg er Gulshan-e-Ahmad, Aqsa-moskeen, Mubarak-moskeen og Minaretet også verdt et besøk. Dar-ul-Ziyafat er et av den utlovede Messias^{as} sine mange grunnleggelser. Dette spiseriet tar i mot hunderveis av gjester årlig.

Da menigheten måtte flykte fra Qadian til Pakistan ble menighetens medlemmer spredt rundt om i landet. Hazrat Musleh-Maud^{ra} grunnla Rabwah som det nye hovedkvarteret den 20. september i 1948 etter å ha kjøpt et stykke land fra staten. Denne landsbyen blomstret og florerte, og det skulle vise seg at det var et av de mange og unike oppnålesene til den andre khalifen^{ra}.

Jalsa Salana

1. " يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَا بِبُرْهَانٍ بَيِّنٍ لَّكُمْ فِي شَأْنِ الْمَدِينَةِ " (Rohani Khazain, vol. 1, s. 262) *"Folk vil reise langt og lenge for å besøke deg, og du vil motta hjelp fra eksterne hold. Bistand, midler og folk vil ankomme i så store mengder at Qadians veier vil bli grunnere på grunn av alle fotsporene."*
2. وَلَا تُصَعِّرْ لِيَخْلُقِ اللَّهُ وَلَا تَسْتَمِمْ مِنَ النَّاسِ (Marqoom, Braheen, s. 242) *"I denne åpenbaringen står det tydelig skrevet at de dager vil snart ankomme når en stor hærskere av mennesker vil komme på besøk. Alle vil ikke få muligheten til å møte deg, men føl ikke dårlig samvittighet og gå ikke lei."* Den utlovede Messias^{as} sier følgende om denne åpenbaringen; *"All lovprisning tilkommer Allah, for dette er sannelig en utmerket åpenbaring som jeg mottok for sytten år siden da kun to til tre personer noen ganger deltok i mine samlinger. Dette åpenbarer Guds viten om det skjulte."* (Siraj-e-Muneer, vol. 12, s. 73)
3. وَسَوْفَ مَكَانَكَ. *"Det vil si at du må utvide din bolig"*. (Siraj-e-Muneer, Rohani Khazain, vol. 12, s. 73)

Den utlovede Messias^{as} baserte den første konferansen, Jalsa Salana, i 1891 på disse tre åpenbaringene med den hensikt om å oppdra menighetens medlemmer og samtidig spre Allahs budskap. I dag blir Jalsa Salana arrangert i alle verdens land der menigheten er etablert. Alle medlemmene er forpliktet til å ofre 10% prosen av deres månedlige inntekt en gang i året for Jalsa Salana.

Khalifatet

Den gudommelige institusjonen har vært etablert i menigheten i omtrent 115 år som et resultat av Allahs løfte om å reise et kalifat blant de troende. Dessuten finnes det Ahadith som gir et gledelig budskap om et Kalifat basert på en profetdømme, nemlig Khilafat Ala Minhaj-e-Nabuwat. I en hadith beretter Hazrat Huzaifa bin Yeman^{ra} at den hellige Profeten^{saw} fortalte om Kalifatet som ville oppstå nøyaktig etter hans bortgang. Det ville komme et ukjent antall av kalifer som ville fullføre hans misjon. Han påla alle muslime om å adlyde dem, følge deres påbud og delta i deres prosjekter. Etter å ha nevnt ondskapen i det midtre århundre fortalte den hellige Profeten^{saw} om khalifatet som ville oppstå på grunnlag av et profetdømme. Han sa: **ثُمَّ تَكُونُ الْخِلَافَةُ عَلَيَّ مِنْهَاجِ النَّبِيِّ** (Musnad Ahmad bin Hanbal, vol. 4, s. 273)

Et løfte om å bevare Kalifatet

I anledning for den årlige Ijtima i 1959 tok Hazrat Musleh Maud^{ra} en historisk ed:

"Vi sverger ved Allah at så lenge vi lever vil vi prøve å spre budskapet til Islam Ahmadiyyat og navnet til den hellige Profeten Mohammad^{saw} til alle verdens hjørner. Vi vil vie våre liv for Allah og Hans Senebud for å utføre denne hellige plikten. Vi vil utføre alle de ofrene som kreves fra oss for å forhøye Islams navn i alle verdens land helt frem til Dommedagen inntreffer. Vi bevtiner også at vi vil kjempe og streve for opprettholdelse og beskyttelse av Kalifatet til vårt siste åndedrag. Vi vil sørge for at våre etterkommere holder fast ved Kalifatet og dermed drar nytte av dets velsignelser, slik at Kalifatet kan bevares, og slik at Islam og den hellige Profetens navn kan forhøyes via Ahamdiyya. Å, Gud, gi oss evne til å oppfylle dette løfte. Ameen."

Vårt nåværende administrative system ble etablert i 1925 av den andre kalifen^{ra}. I følge dette systemet er Sadar Anjuman det ledende organet og består av selv Kalifen og hans rådgivere. Den nåværende Kalifen vedtar lover og gir sine rådgivere tillatelse til å sette dem ut i live.

Våre plikter

I følge skrifetene til den utlovede Messias^{as} vet vi at han anså Kalifatet som et krav for at menigheten noen gang skulle oppnå fremgang og suksess. Han påla medlemmene av menigheten å adlyde kalifen ettersom han er et av Guds velsignede tegn. Den andre kalifen^{ra} fremla dette systemet som et trekk for å oppnå islams seier, Ahamdiyyas styrke og for å skape fred i verden. For at dette systemet skulle være vellykket var det nødvendig at alle medlemmer av menigheten forsto sitt ansvar i forhold til dette arbeidet.

"Det første steget mot suksess, er lydighet."

Han brukte den europeiske hæren som et eksempel: *"En hær var på fremmarsj da en av offiserene henvendte seg til en soldat og påpekte at han ikke marsjerte korrekt. Soldaten reagerte ettersom han marsjerte slik det var forventet. Offiseren mislikte soldatens frekke svar og arresterte ham. Dette er årsaken til at det europeiske folket har klart å herske over store deler av verden, og dette er hemmeligheten bak deres suksess. Så lenge det ikke er lydighet og samarbeid kan en nasjon aldri oppnå suksess til tross for deres erfaringer, våpenstyrke og antall. Mitt råd til dere er derfor at dere skal handle med lydighet og samarbeid."* (Anwar-ul-Aloom, vol. 9, s. 139)

Ethvert system er bygget på et skjelett som består av en mengde offisere og deres undersåtter. Med en gang undersåttene innser at de blir urettferdig behandlet vil det oppstå konflikter. Dette vil være mangel på tålmodighet fra undersåttens siden, mens offiserene vil være ansvarlige for ikke å ha holdt seg til de fastsatte regler og lover. Hvis den undertrykkede tåler mishandling en gang, er det vanlig at undertrykkeren innser det og føler skam over seg selv. Så lenge offiserene holder seg til reglene vil deres undersåtter aldri klage. Det har blitt fortalt at da en iransk konge var på besøk da en mann kom til ham med egg som han tilbød som en

gave, men kongen neketet å ta i mot. Han mente at hvis han tok i mot gaven hans i dag ville statsarbeiderene ta fra han lammene hans.

Hazrat Musleh Maud^{ra} sa:

"Jeg vil at de eldre skal holde fast ved regler og lover, mens de yngre skal legge frem et eksempel på lydighet som kan slå selv den europeiske hæren. Deres samrbeidsvilje burde lede dere til å ta ansvar for ethvert arbeid uten å ødelegge for andre arbeidere. Det er deres plikt å komme til unsetning når noe holder på å gå galt, og etter at alt har ordnet seg er det best å etterlate arbeidet til de som har ansvaret. Derfor er mitt råd at dere skal samarbeide. Det er deres plikt å komme med råd selv om de blir ignorert gang på gang. På samme måte er det viktig at dere kommer til tjeneste uansett om det gagnar arbeidet eller ikke.

Det finnes to former for samarbeid. Den ene er mental samarbeid, det vil si at man sørger for at et arbeid blir gjennomfrøt ved å søge for hjelpemidler. Det kan utfres ved blant annet å vekke en arbeidervilje blant folk slik at de selv skal ønske å hjelpe til istedet for å spre nedsettednde rykter. For å oppnå postivie resultater er det viktig at man helt og holdent forholder seg til alle de avgjørelsene som har blitt vedtatt i forkant, og at samtlige respekterer disse avgjørelsene og samarbeider for å oppnå gode resultater. Den viktigste formen for samarbeid og ansvar er å forhindre at det oppstår demoraliserende rykter som lett kan spre seg. Den andre formen for samarbeid går ut på vår handlekraft og fysiske hjelp. Det er alltid rom for assistanse i samtlige av menighetens arbeidsfelter."

Det økonomiske systemet

Dette systemet har som hensikt å spre menighetens budskap til flest mulig folk. Det er derfor viktig at vi ofrer en andel av våre inntekter og det Allah har skjenket oss i forhold til det den utlovede Messias^{as} og hans kalifer har formant oss om å gjøre. Den utlovede Messias^{as} fastsatte at ethvert medlem skulle ofre 1/16 av sin inntekt for islams spredning og utvidelse. Denne summen er det vi kaller Chanda Aam - obligatorisk bidrag; det vil si minimumssummen som ethert medlem må donere. I tillegg finnes det andre systemer som blant annet det åndelige systemet for Wassiyat, der hver Ahmadi muslim samtykker å ofre maksimalt 1/3 og minimum 1/10 av sin inntekt og eiendom for å bli en del av det velsignede systemet.

Under anledning for Jalsa Salana Stobritannia 2004 oppfordret den nåværende khalifen^{aba} medlemmene til å bli en del av Wassiyat-systemet:

"Jeg har et ønske om at dere skal delta i dette åndelige sytemet for å kunne rense deres liv og livene til deres avkom. Jeg ønsker at minst halvparten av medlemmene som har en fast inntekt skal bli en del av dette systemet frem til hundreårsjubileet for Kalifatet i 2008, og dermed være med på å øke sin åndelighet ved å oppnå det høyeste nivået for ofringer i Allahs vei." (Al-Fazl International, 08.02.2008-14.02.2008)

For oppnå suksess i troen er et viktig å gjøre fremgang i gode gjerninger. Den nåværende kalifens oppfordringer er ikke begrenset til kun en bestemt tidsperiode, for ordene hans er like gyldige i dag som de var den dagen de ble uttalt. Vi må derfor holde fast ved disse formaningerne slik at vi kan videreføre dem til våre neste generasjoner slik at de også kan bli en del av dette økonomiske systemet og dermed rens sine liv.

"Allah har lovet de av dere som tror og handler rettferdig, at Han sannelig vil gjøre dem til etterfølgere på jorden, slik som han sjenket etterfølgere blant dem før dere, og Han vil sannelig for dem grunnfeste deres religion, som han har utvalgt for dem, og Han vil sannelig skjenke dem sikkerhet og fred etter deres frykt; de vil tjene Meg alene og ikke sette noen opp ved siden av Meg, Og de som er vantro etter dette, disse er de som er ulydige." (24:56)

Sadar Anjuman og lokale Anjuman - foreninger - er underlagt samtids kalif. Det er viktig å huske at Islam Ahmadiyya er basert på profetdømme - Minhaj-e-Nabuwat, og dets system er derfor i samsvar med ethvert Gudommelig system. Dette systemet går ut på at hver gang Gud oppretter en bevegelse gjennom en profet, skjenker Han fremgang til oppdraget selv etter profetens bortgang ved å velge ut kalifer blant hans følgere. Den åndlige lederen har blitt pålagt å rådføre seg med menigheten, men fordi kalifen mottar Guddommelige støtte og bistand er han ikke forpliktet til å forholde seg til rådene. Han vil derfor følge følelsene som Gud etablerer i hans hjertet for at menigheten skal ledes på korrekt vis. På grunn av sitt åndelige kall er det pålagt at khalifen til enhver tid vender seg mot Gud og setter sin lit til Ham alene. Kalifens status er ene og alene basert på tillit. Hvis man istede forplikter kalifen til å forholde seg til råd og gjør det obligatorisk å følge dem vil hele konseptet om tillit fordufte som dugg for solen. Den hellige Koranen har derfor likestilt tillit og rådføring, og dermed gjort det klart at man burde søke om råd men at den siste avgjørelsen er å sette sin lit til Guds bistand. Kalifene er derfor ikke forpliktet til å følge menighetens råd, men det er obligatorisk for menigheten å adlyde deres formaninger.

På samme måte som ethvert fungerende system består av et organisert skjelett, er også vår menighet organisert i det systemet vi er fortrolige med i dag.

1. *Kalifen:* På toppen av sjikten har vi samtids kalif som er systemets permanente overhode, og han er fullstendig forpliktet til å forholde seg til den islamske Sharia og sin overordnede profet hva angår formaninger. Det er ikke mulig at hans ord og handlinger skal stride med de overnevntes lære. Han har fullstendig vetorett.
2. *Sadar Anjuman:* Deretter kommer det praktiserende systemet som sørger for at kalifens avgjørelser settes ut i livet. Medlemmene av Anjuman er ansvarlige for ulike departementer og kalles Nazr, men kalifen kan også utnevne medlemmer som ikke ansvar for et bestemt departement.
3. *Rådgivende Anjuman:* Dette er en ordning på like linje og parallell med Sadar Anjuman. Medlemmene av denne ordningen avholder møte en gang i året. De er ikke underlagt Sadr Anjuman og har derfor direkte kontakt med kalifen. Sadr Anjuman er

menighetens administrative ordning, mens den rådgivende Anjuman er den lovgivende organ. Denne sammelingen er delvis korrekt, ettersom den rådgivende Anjuman har en noen lavere posisjon.

4. *Lokale Anjuman*: De lokale ordningene er opprettet i byer eller landsbyer (andre ganger kan den også deles inn i fylker og provinser eller på et nasjonalt nivå) der Ahmadi muslimer er bosatt. Denne ordningen er en del av systemet til Sadr Anjuman og utfører arbeidet på lokalt basis. De har også som ansvar å utnevne medlemmer for den rådgivende Anjuman som skal representere deres lokalområde.

Økonomisk bidrag

Dette systemet går ut på at ethvert medlem av menigheten bidrar med økonomisk støtte for å hjelpe menigheten og spre dets budskap. Det finnes ulike former for donasjoner. Det økonomiske året for Sadr Anjuman varer fra 1. juli og frem til 30. juni. Det finnes obligatoriske donasjoner, Wassiyat-systemet og donasjoner for den årlige Jalsa. I tillegg kommer Tehreek-e-Jadeed, Waqf-e-Jadeed og andre diverse donasjoner.

Diverse institusjoner

Daurul Qazah: I 1919 etablerte den andre kalifen^{ra} en ordning som skulle håndtere menighetens indre konflikter.

Den hellige gravlund: I 1905 mottok den utlovede Messias^{as} åpenbaringer angående sin egen bortgang. I denne perioden skrev han *Testamentet* der han opplyste menigheten om sin forestående bortgang, presenterte et sammendrag av sin lære, og anbefalte grunnleggelse av en hellig gravlund etter formaning fra Allah. Den utlovede Messias^{as} ble informert om at kun spesielle og utvalgte medlemmer av hans menighet ville bli gravlagt der. De ville være rene og nær Paradiset, og deres gravplass skulle skille seg ut slik at kommende generasjoner skulle kunne vitne dette og oppfriske sin tro.

Kalifat-biblioteket: Hvis vi observerer menighetens historie vil vi kunne vitne at menighetens medlemmer har til enhver tid hatt en lidenskap for kunnskap og lærdom. I 1952 bestemte den andre kalifen^{sa} seg under et Shoora-møte at menighetens hovedbibliotek og kalifens bibliotek skulle forenes, og slik ble Kalifat-biblioteket opprettet. Dette biblioteket består av femti tusen bøker, femti tusen aviser og magasiner, og trehundre manuskripter.

Darul Ziyafat: Den utlovede Messias^{as} var veldig gjestfri. I sin bok *Islams seier* har han presentert fem vilkår for spredningen av islam. Blant disse vilkårene er Darul Ziyafat den tredje. Mennesker som søker sannheten reiser fra ulike deler av verden og dette var et system som sørget for de reisendes kost og losji.

Baitul Karama: Denne institusjonen er en del av Darul Ziyafat og fungerer som et eldre hjem for gamle og svake der de kan bosette seg permanent. Dette hjemme er i all hovedsak for de som ikke er istand til å forsørge seg selv eller mangler midler og bekjente som kan forsørge dem.

Jamia Ahmadiyya: Dette er en religiøs skole som gir opplæring til misjonærer som vil ofre sine liv for tjene menigheten med sin kunnskap, oppdragelse og misjonsvirksomhet. Opplæringen ved Jamia Ahmadiyya strekker seg ut til en periode på syv år.

Hafiz-skole: I 1920 opprettet den andre kalifen^{ra} et kurs for å lære folk å memorere den Hellige Koranen. Den tredje kalifen^{ra} deltok i disse kursene og memorerte hele den hellige Koranen i en alder av tretten år.

Aisha Akademiet for religiøs kunnskap for elever i Rabwah: Dette akademiet ble opprettet den 17. mars i 1993, og dens primære hensikt var å gi menighetens unge jenter opplæring i Koranens lære og generell religiøs kunnskap. Denne institusjonen er underlagt kunnskapsdepartementet i Sadr Anjuman.

Årlig utsilling: I 1989 ble de arrangert en utsilling i anledning for menighetens hundreårsjubileum som illustrerte menighetens historie samt viktige begivenheter.

MTA: Gud har skjenket Ahmadiyya Muslim Menighet en utmerkelse i form av MTA. TV-kanalen ble publisert i 1993 og når alle verdens hjørner med sine religiøse og kunnskapsrike programmer.

Fazle Omar-fondet, Nasr-fondet, Tahir-fondet og Noor-fondet har som hensikt å bevare talene til den andre kalifen^{ra}, fremme kunnskap, bevare talene til en den fjerde kalifen^{ra} og trykke og publisere litteratur. I tillegg til disse virksomhetene er det også andre instistusjoner som blant annet går ut på å tjene menneskeheten og sjenke trøst til folk er rammet av sorg og fordervelse.

Menighetens underorganisasjoner

På grunn av sin åndelige insikt og sin Guddommelige visdom og ansvar anså den andre kalifen, Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mehmood^{ra}, det som viktig å organisere menigheten fra dets indre for å kunne oppnå sitt mål. Etter å ha blitt utvalgt som kalif satte han i gang arbeidet med å dele inn menighetens medlemmer for å optimalisere administrasjonen. Hans første trekk var å sørge for et fullstendig system for kvinners oppdragelse og opplæring, slik at de også kunne nære sin kjærlighet til menigheten og sørge for dens fremgang. Han ønsket at kvinnene skulle forstå at de ikke var svakerstilte hva angikk ofringer. Han sa:

"Hvis dere klarer å oppdra femti prosent av kvinnene vil islam kunne seire."
(Kunnskap- og oppdragelses prosjekt for Lajna, s. 1)

Den 25. desember i 1922 grunnla den andre kalifen^{ra} kvinneorganisasjonen Lajna Imaillah. Dermed ble det etablert et solid medium for kvinner som ville sørge for deres fremgang og opplæring. Jamia Nusrat ble opprett for å at kvinner kunne få studere. Det ble arrangert egne programmer for kvinner slik at de selv kunne delta i både religiøse og fysiske aktiviteter. De fikk publisere sine egne aviser og magasiner, og avholde egne foredrag under Jalsa Salana. Dette sørget for at selv de mest fattige jentene fikk opplæring i det mest grunnleggende slik at

de kunne stå på egne ben. Alle kvinner bidrar økonomisk. Deres økonomiske år varer fra 1. november til 30. september.

Nsarat-ul-Ahmadiyya: I 1928 ble det etablert en egen underorganisasjon for jenter mellom syv og femten år. Hensikten var å vekke interesse for religion og kunnskap blant jenter fra en tidlig alder. Jentene deles inn i nivåer utfra alder.

Khudam-ul-Ahmadiyya og *Atfal-ul-Ahmadiyya*: I 1938 ble det etablert en egen ungdomsorganisasjon. Denne organisasjonen var blant de viktigste ordningene for å sørge for islams seier. Det var en fremtidig investering som ville vise seg å være meget gagnfull for menighetens vedkommende. Gutter og menn mellom femten og førti år er en del av denne undergruppen. De har ansvar for guttene mellom syv og femten år, det vil si *Atfal-ul-Ahmadiyya*.

Ansarullah: I 1940 ble denne underorganisasjonen etablert for å sørge for at medlemmene bidro og strevde for menighetens skyld til sitt siste åndedrag. Dette angår men over førtiårsalderen.

Vår grunnlegger har sagt følgende om menighetens strålende fremtid:

"Hør mine ord; dette er åpenbaringen fra Han som har skapt himmelen og jorden. Han vil spre sin menighet til alle verdens land og Han vil skjenke dem seier. De dager er nære når det kun vil være en religion på jorden. Den vil ihukommes med ære. Gud vil skjenke høyhet og velsignelser til denne religionen og dets system. Denne seieren vil vare for alltid frem til Dommens dag. Jeg kom kun for å så dette frøet. Jeg har sådd dette frøet med mine hender. Nå vil den vokse og blomstre, og ingen vil kunne stanse dets vekst." (Tazkrat-ul-Shadateen, Rohani Khazain, vol. 20, s. 66)

Vi må forstå hensikten med menighetens grunnlag, og dermed vise sann trofasthet og tilhørighet til dets system, og adlyde og handle i forhold til formaningene til samtidens kalif. Den nåværende kalifen^{aba} sier følgende om moralsk fremgang:

"Jeg oppfordrer menighetens kvinner, ungdommer og eldre til å forbedre sine moralske tilstander. I forhold til Guds løfter til den utlovede Messias^{as} vil hele nasjoner som bli en del av systemet og oppnå Guds gunst istede for dere.

Både jenter og gutter bør lede sin oppmerksomhet mot sine åndelige tilstander. Det må tas hensyn til Guds forventninger til oss. Gud har i den hellige Koranen fremlagt uttallige formaninger, hvilke forventninger har de til oss? Hvordan vil Allah at vi skal følge disse formaningene? Dette er deres religion." (Tale under Jalsa Salana Australia, Sydney, 05.10.2013)

Det forventes av en Ahmadi muslim at vedkommende oppnår fremgang i *Taqwa* - gudfryktighet - ved å følge den hellige Koranens formaninger.